

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/207/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614216950
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7614216950.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Feťkovej a sudcov JUDr. Ladislava Duditša a Mgr. Angeliky Sopoligovej v právnej veci žalobcu Quantum Credit a.s. Tomášikova 23/C, Bratislava, IČO: 47 248 980, zastúpeného PERSPECTA Legal, s.r.o. Tomášikova 23/C, Bratislava proti žalovanej: Ľ. G., nar. XX.X.XXXX, bytom F. O. X., U. XXXX/X, v konaní o zaplatenie 1 302,42 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 11C/268/2014-41 zo dňa 4.2.2015 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, ako aj vo výroku o trovách konania.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť žalobcovi sumu 756,72 eur s 9,5%-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 177,81 eur počnúc od 4.10.2011 do zaplatenia, s 9,5%-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 123,69 eur počnúc od 26.10.2011 do zaplatenia, s 9,5%-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 48,31 eur počnúc od 26.11.2011 do zaplatenia, s 9,5%-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 75,38 eur počnúc od 4.11.2011 do zaplatenia, 9,25% -ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 65,16 eur počnúc od 4.12.2011 do zaplatenia, s 9,25%-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 128,23 eur počnúc od 26.11.2011 do zaplatenia, s 9%-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 100,24 eur počnúc od 26.12.2011 do zaplatenia, s 9%-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 37,90 eur počnúc od 26.1.2012 do zaplatenia, a k rukám práv. zástupcu žalobcu trovy konania 52,48 eur a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci podľa ust. § 43 ods. 1, 2, 3 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických telekomunikáciách účinného do 31.10.2011 zrušeného zákonom č. 351/2011 Z.z., § 52, § 53 ods. 1, 2, 3 a 5, § 53a ods. 1, § 54 ods. 1, 2 a § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka ustálil, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovak Telekom a.s. Bratislava a žalovaná uzavreli tri zmluvy o pripojení a to dňa 12.6.2011 zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytovanie mobilných hlasových služieb, program PODĽA SEBA 3N; v ten istý deň podpísala i dodatok k zmluve o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytovanie mobilných hlasových služieb, program PODĽA SEBA 3N právny predchodcom žalobcu. V ten istý deň podpísala i Dodatok k zmluve o pripojení, predmetom ktorého bolo poskytnutie zľavy na využívané služby alebo zariadenie /mobilný telefón SONY ERICSSON ZYLO s lehotou viazanosti 24 mesiacov. Žalovaná neplatila faktúry riadne a včas a pre porušenie povinností žalobca fakturoval žalovanej hovorné vo výške 364,81 eur (žalované len 349,81 eur) a zmluvnú pokutu vo výške 248,95 eur. Dňa 6.9.2011 žalovaná uzavrela s právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou

Slovak Telecom, a.s., Bratislava zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytovanie mobilných hlasových služieb, program PROGRAM 40 právnym predchodcom žalobcu. V ten istý deň podpísala i Dodatok k zmluve o pripojení, predmetom ktorého bolo poskytnutie zľavy na využívané služby alebo zariadenie /mobilný telefón LG EGO T500 s lehotou viazanosti 24 mesiacov. Žalovaná neplatila faktúry riadne a včas a pre porušenie povinností žalobca fakturoval žalovanej hovorné vo výške 140,54 eur a zmluvnú pokutu vo výške 248,95 eur. Tretiu zmluvu o pripojení uzavrela žalovaná dňa 29.9.2011 a jej predmetom bolo poskytovanie mobilných hlasových služieb, program RELAX 60 + právnym predchodcom žalobcu. V ten istý deň podpísala i Dodatok k zmluve o pripojení, predmetom ktorého bolo poskytnutie zľavy na využívané služby s lehotou viazanosti 24 mesiacov. Žalovaná neplatila faktúry riadne a včas a pre porušenie povinností žalobca fakturoval žalovanej hovorné vo výške 281,37 eur (žalované len 266,37 eur) a zmluvnú pokutu vo výške 47,80 eur. Žalovaná neuhradila riadne a včas faktúry za vyúčtované poskytnuté služby v dôsledku čoho jej vznikol dlh na hovornom 756,72 eur a na zmluvných pokutách 545,70 eur. Postúpenie pohľadávok spoločnosti Slovak Telekom a.s. Bratislava na žalobcu bolo žalovanej oznámené oznámením zo dňa 29.11.2013.

Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa preukázané, že žalovaná riadne neuhradila fakturované hovorné a to u zmluvy o pripojení zo dňa 12.6.2011 v znení dodatku za obdobie od 15.8.2011 do 7.11.2011 vo výške 349,81 eur, u zmluvy o pripojení zo dňa 6.9.2011 v znení dodatku za obdobie od 15.9.2011 do 14.11.2011 vo výške 140,54 eur u zmluvy o pripojení zo dňa 29.9.2011 v znení dodatku za obdobie od 8.10.2011 do 7.1.2012 vo výške 266,37 eur a to ani po termíne splatnosti. Vzhľadom na uvedené skutočnosti bol súd toho názoru, že nárok žalobcu, čo do uvedenej výšky, je dôvodný, a preto mu vyhovel. V zmysle zmluvy i všeobecných zmluvných podmienok má žalobca právo na zaplatenie svojich služieb a to aj s úrokom z omeškania podľa Vládneho nariadenia č.. 87/95 Z.z. po márnom uplynutí lehoty určenej na plnenie tak ako je to uvedené vo výroku rozsudku. Vzhľadom na porušenie povinností žalovanou predchodca žalobcu evidoval voči žalovanej pohľadávku zo zmluvy zo dňa 12.6.2011 vo výške zmluvnej pokuty 248,95 eur, splatnej dňa 25.11.2012, zo zmluvy zo dňa 6.9.2011 vo výške zmluvnej pokuty 248,95 eur, splatnej dňa 3.12.2012 a zo zmluvy zo dňa 25.11.2012 vo výške zmluvnej pokuty 47,80 eur splatnej dňa 25.11.2012.

Zamietnutie nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty odôvodnil súd prvého stupňa tým, že nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty odvodzuje žalobca od dodatku k zmluve o pripojení, ktorý uvádza, že porušenie zmluvných povinností zo strany žalovaného má za následok platenie zmluvnej pokuty žalobcovi, uvedenej v tabuľke č. 1. Z toho dodatku nie je jasne a zrozumiteľne zrejmé, pre prípad porušenia ktorej zmluvnej povinnosti je žalovaná povinná zaplatiť zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto dodatku, keďže sa v ňom uvádza pojem "akákoľvek povinnosť" s odvolaním sa na dodatok i Všeobecné podmienky. Už vzhľadom k takejto formulácii mal súd prvého stupňa za to, že takto dojednaná zmluvná pokuta je uzatvorená neplatne pre jej neurčitost' a to podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zároveň bol súd toho názoru, že žalobca dal žalovanej podpísať v každom prípade formulárovú zmluvu, vrátane jej dodatku, do ktorej sa údaje len vpisovali a ich obsah táto nemohla nijak ovplyvniť, čo vyplýva i z jej výpovede priamo na pojednávaní. Mohla zmluvu iba ako celok odmietnuť alebo ju prijať a podrobiť sa tak aj dojednaniu o zmluvných pokutách. Žalovaná nemala na výber a ak chcela zmluvu uzavrieť, musela prijať podmienky právneho predchodcu žalobcu bez výhrad navyše v nečitateľnej forme, vypísané malými písmenami. Táto skutočnosť spôsobuje neprijateľnosť zmluvných podmienok, pretože nie je možné akceptovať stav, v rámci ktorého jedna zo zmluvných strán zneužíva svoje postavenie na to, že diktuje spotrebiteľovi zmluvné podmienky, ktoré spotrebiteľ buď bezvýhradne prijme alebo s ním dodávateľ neuzavrie zmluvu. Spotrebiteľ má objektívne iba veľmi nejasnú predstavu o obsahu zmluvných podmienok a to nielen vzhľadom na drobné písmo, akými sú všeobecné zmluvné podmienky, ale aj zmluva o pripojení a jej dodatok napísaný, ale aj pre komplikovanú slovnú formuláciu a množstvo zmluvných dojednaní, ktorých obsah spotrebiteľ nie je ani schopný v krátkom čase pochopiť a zväžiť. Súd mal sám problém prečítať zmluvy i dodatok zmluvy o pripojení, ktorý je písaný tak malým písmom, že pri čítaní museli byť použité technické prostriedky (lupa), aby bolo možné dodatok prečítať.

V ďalšom súd prvého stupňa poukázal na skutočnosť, že všeobecné súdy v Slovenskej republike už v obdobných veciach rozhodovali a vyslovili neprijateľnosť a neplatnosť zmluvnej podmienky spoločnosti Slovak Telekom (predtým T-Mobile), ktorá sa týka zmluvnej pokuty (rozsudok Okresného súdu Bardejov 4C/164/2011, zo dňa 7.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov 16Co/31/2012, zo dňa

15.3.2012 a ďalšie týkajúce sa práve žalovanej zmluvnej pokuty rozsudok Okresného súdu Piešťany 13C 63/2013 zo dňa 23.4.2013, Okresného súdu Košice II. 36C 183/2013 zo dňa 10.1.2014.

Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa žalobu na zaplatenie zmluvnej pokuty ako nedôvodnú zamietol. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a priznal žalobcovi pomerné trovy konania vo výške 52,48 eur.

Proti tomuto rozsudku proti výroku, ktorým súd návrh zamietol, podal odvolanie žalobca. Navrhol zmeniť rozsudok tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie a prizná žalobcovi trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 250,00 eur. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p., teda že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čo sa týka názoru súdu, že ustanovenie o zmluvnej pokute je neprijateľnou podmienkou. Namietal tiež, že súd prvého stupňa nesprávne považoval dojednanú zmluvnú pokutu za uzatvorenú neplatne pre jej neurčitost'. Akcentoval na to, že aj keď ust. § 544 ods. 1 *expressis verbis* neurčuje, že z dojednaní o zmluvnej pokute musí presne vyplývať, ktorá konkrétna povinnosť je krytá zmluvnou pokutou, dá sa z gramatického výkladu znenia .... ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti ... usúdiť, že by sa malo jednať o určitú zmluvnú povinnosť. Nie je však zákonom určené, kde a ako má byť táto povinnosť stanovená (teda kde v zmluve a akým spôsobom).

Zdôraznil, že žalovaná pri podpise zmluvných dokumentov bola oboznámená s možnosťou jej uplatnenia aj napriek faktu, že v ustanovení dodatkov sa uvádza slovné spojenie „porušenie hociktorej povinnosti“ myslí sa tým porušenie hociktorej povinnosti z povinností následne vymenovaných.

Pokiaľ súd prvého stupňa argumentoval rozhodnutiami súdov, ktoré zakazujú dodávateľovi používať neprijateľnú zmluvnú podmienku, ide o rozhodnutia z roku 2012, poukázal na to, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli zmluvu ešte v roku 2011. Preto podľa odvolateľa nemožno hovoriť o tom, že by sa predmetným rozsudkom z roku 2012 zakázalo právnomu predchodcovi uzavrieť zmluvu v roku 2011, lebo by došlo k neprípustnej retroaktívite súdneho rozhodnutia, ako aj samotného Občianskeho zákonníka, keďže tento v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy ust. § 53a neobsahoval. Navyše rozhodnutie súdu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky zaväzuje dodávateľa pro futuro pri jeho ďalšej zmluvnej agende. Naopak v zmysle uznesenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 6Co/325/2012-59 a následný rozsudok Okresného súdu Rožňava sp.zn. 4C/106/2012 je súd povinný posudzovať každý prípad individuálne s prihliadnutím na všetky okolnosti a osobitosti daného prípadu. Zároveň poukázal odvolateľ na rozhodnutia všeobecných súdov, ktoré takéto zmluvné podmienky považujú vo svojich rozhodnutiach za primerané a nárok žalobcu za opodstatnený. Zároveň odkázal žalobca na výklad znenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka v publikácii „Zmluvná pokuta“ autorkou, prof. JUDr. Oľgou Ovečkovou, drSC., 2004, str. 70, podľa ktorej je právny úkon neurčitý, keď je síce zrozumiteľne vyjadrený, avšak jeho obsah je nejasný a existujúce vecné nedostatky spočívajúce v neurčitom vyjadrení obsahu nemožno odstrániť ani prostredníctvom interpretačného pravidla vyjadreného v § 35 ods. 2 a 3 OZ.

Zároveň akcentoval žalobca na to, že v ods. 4 § 53 Občianskeho zákonníka sa nachádza výpočet neprijateľných podmienok, i keď je tento výpočet iba exemplifikatívny. Ust. bodu 3 dodatku nenapĺňa dané kvalifikačné kritériá neprijateľnosti stanovené zákonom ani v jednom z týchto prípadov, a to ani v § 53 ods. 4 písm. g/, kde je ustanovené, že za neprijateľné v spotrebiteľskej zmluve sa považujú ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu a sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku. Žalobkyňa si slobodne bez nátlaku vybrala poskytovateľa služieb ako dodávateľa služieb a tiež si sama vybrala okruh služieb. Podľa názoru žalobcu možno povedať, že uzatváranie zmlúv s mobilnými operátormi je až notoricky známy stav a že niektorí spotrebiteľia uzatvárajú zmluvu vyslovene so špekulatívnym zámerom, ako je možné usúdiť aj v tomto konkrétnom prípade. Chcú získať nový mobilný telefón, zmluvu neplniť a spoliehať sa na to, že hoci zo svojej strany nevykonajú aktívne nijaký krok, nepreberajú poštu, nevyjadria sa, nezúčastnia sa pojednávaní, nakoniec budú aj tak v súdnom konaní ako spotrebiteľia úspešní. Takýto paušálny prístup by vytvoril a možno už aj vytvoril priestor pre nepoctivého spotrebiteľa.

Čo sa týka námietky súdu k drobnému a nečitateľnému písmu a k zmluvnej formulácii jednotlivých zmluvných dojednaní a ich množstvu v jednom texte, žalobca uvádza, že sa jedná výslovne o subjektívny názor súdu. Veľkosť písma nesúvisí s obsahom zmluvy a v žiadnom prípade nemožno povedať, že by

menšie písmo malo pre hociktorého účastníka zmluvy menší význam ako písmo väčšie. Preto zároveň vzniká otázka, že drobné a nečitateľné písmo a slovná formulácia jednotlivých zmluvných dojednaní je zrozumiteľná a jasná pre množstvo poctivých spotrebiteľov, ktorí si svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce zo zmlúv poctivo plnia. Vzhľadom na vyššie uvedené má žalobca za to, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, pokiaľ uplatnený nárok na zmluvné pokuty zamietol.

Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal žalobca v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. v jeho napadnutej zamietajúcej časti, ako aj vo výroku o trovách konania, ako aj konanie mu predchádzajúce bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a rozsudok verejne vyhlásil v súlade s § 156 ods. 1 O.s.p. potom, čo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 156 ods. 3 O.s.p.).

Odvolací súd po preskúmaní rozsudku v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku, ktorým súd žalobu o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 545,70 eur zamietol, ako vecne správny potvrdil.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvého stupňa spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne.

Nesprávnym právnym posúdením veci (odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav.

Odvolací súd uvádza, že uplatnené odvolacie dôvody v zmysle § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. v prejednávanej veci neboli preukázané.

Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi o neurčitosti dojednania zmluvnej pokuty v zmluvách o pripojení, ak „účastník poruší niektorú z povinností podľa tohto dodatku“ signalizuje neurčitý okruh rôznych porušení, teda žalobca uplatňuje od žalovanej sankciu v podobe zmluvnej pokuty za porušenie akejkoľvek zmluvnej povinnosti. Neurčitý právny úkon je neplatný (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Keďže zmluvná pokuta nebola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou platne dojednaná, sú už bez právneho významu ďalšie odvolacie námietky žalobcu.

Navyše odvolací súd poukazuje na to, že možno mať výhradné pochybnosti o individuálnom dojednaní zmluvnej podmienky, keďže podmienky nároku na zmluvnú pokutu boli vopred zo strany žalobcu naformulované, ako to správne v dôvodoch rozsudku uvádza súd prvého stupňa a žalovaná obsah dohody o zmluvnej pokuty nemohla nijako ovplyvniť.

Správne súd prvého stupňa v dôvodoch rozsudku poukázal na to, že zmluva i dodatok zmluvy o pripojení je písaný tak malým písmom, že pri čítaní musel použiť technické prostriedky (lupu), aby bolo možné dodatok prečítať, lebo rovnako musel postupovať aj odvolací senát.

Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku v zamietajúcej časti, ako aj vo výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá právo na náhradu trov konania. Žalovanej trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.